

Tomislav Đorđević
Turgenjeva 1
401226 Novi Sad
Faks: 021 4727 797

Stevan Ristić, direktor
Dragoljub Žarković, glavni urednik
Dimitrije Boarov, član redakcije

NP „Vreme“ d.o.o.
Trg Republike 5
104303 Beograd

Faks: 011 3238 662
e-mail: redakcija@vreme.com

Novi Sad, 31.5.2011.

Poštovana gospodo,

18. i 24. maja 2011. godine poslao sam Vam dva e-maila u vezi članka objavljenog u Vremenu 12. avgusta 2010. godine pod nazivom „Tranzicione letnje čarolije“ od strane Vašeg novinara Dimitrija Boarova.

Do današnjeg dana nisam dobio nikakvu reakciju od nedeljnika „Vreme“.

Kao što sam u prethodnom dopisu naveo, navedeni članak je pun iskonstruisanih neistina i preuzetih podataka i „istina“ iz drugih medija (Blic) ili iz sistema „rekla-kazala“ – dezinformacija koje teško povređuju moju porodicu, moje saradnike (čije fotografije ste i objavili) i mene lično.

U Vašem članku iznosite sledeće:

Navod

Kako je saopšteno, Đorđević se sumnjiči da je „zloupotrebom službenog položaja“ protivpravno stekao imovinsku korist od 250 miliona dinara...

Istina

DTD Ribarstvo je kupilo deo objekata Ribarskog gazdinstva Beograd po cenama koje su utvrdili ovlašćeni sudski procenitelji, a u toku postupka to su potvrdila i druga ovlašćena lica – sudski veštaci.

Navodna protivpravna imovinska korist ne postoji a posebno je nije mogao steći, niti ju je stekao, Tomislav Đorđević.

Zbog krivičnog procesa koji je u toku ne možemo iznositi više detalja o ovim navodima.

Navod

Cenu je trebalo da plati u šest godišnjih rata, ali je izgleda „posustao“ 2009 godine...

Istina

Republika Srbija je nakon prodaje preduzeća Tomislavu Đorđeviću iz prodatog preduzeća sudskim putem naknadno izuzela najvredniji resurs i jedini proizvodni kapacitet (pastrmski ribnjak Perućac).

Iz ovog razloga Tomislav Đorđević je obustavio plaćanje rata i tužio Agenciju koja je raskinula ugovor, ne čekajući presudu suda.

Navod

Tomislav Đorđević ... kao zastupnik Iskra delta kompjutersa za Vojvodinu u Novom Sadu prvo počeo da prodaje tada još retke kompjutere, a potom u okviru novosadskog Novkabela otvorio pogon za „proizvodnju“ kompjutera.

Istina

Tomislav Đorđević nikada nije „proizvodio“ kompjutere u novosadskom Novkabelu, već je obavljao poslove pomoćnika generalnog direktora za izvoz Delta računara u zemlje SEV-a.

Navod

Naime, nepotpuno istražena priča govori da je negde oko 1990. godine Đorđević poručio nekoliko šlepera kompjutera ... koji je na putu do Vojvodine „nestao“ ... pa su naplatili bankarsku garanciju kod Vojvođanske banke od oko pet miliona dolara, a taj trošak nikad, navodno, nije refundiran od „oštećenog“ Đorđevića. To je jedna verzija.

Istina

Ovaj slučaj je nakon 12 godina suđenja potpuno istražen i razjašnjen.

Preduzeće čiji je suvlasnik bio Tomislav Đorđević naručilo je televizore od švajcarske firme Siber Hegner 1991. godine i ugovorilo plaćanje akreditivom po isporuci robe. Yuco Electronics je Panonskoj banci uplatilo sredstva za 100% pokriće tog akreditiva. Deo robe nikad nije isporučen zbog rata u Hrvatskoj gde je opljačkan jedan voz sa televizorima.

Da voz sa robom nikad nije prešao srpsku granicu utvrđeno je potvrdom koju je izdala Jugoslovenska železnica. Ova potvrda, zajedno sa odštetnim zahtevom, je predata DDOR Novi Sad, koji je bio zadužen za prijave ratnih šteta u Hrvatskoj.

Panonska banka niti je izvršila prenos sredstava isporučiocu niti je uplaćena sredstva vratila kupcu Yuco Electronics. Time je ovo preduzeće ostalo i bez robe i bez sopstvenog novca.

Panonska banka je obeštetila preduzeće Tomislava Đorđevića 2005. godine.

Navod

Po drugoj [verziji], ... taj nestanak robe zaintrigirao je švajcarske isporučioce ... pa su angažovali TV reditelja i „patriotu“ Dragoslava Bokana da „porazgovara“ sa Đorđevićem.

Istina

Tomislav Đorđević je početkom novembra 1992. godine, sa oko tridesetak privrednika iz Srbije (iz Vojvodine: Kostić, Radun ...), dao javnu podršku Milanu Paniću (tadašnjem protivkandidatu Slobodana Miloševića) na decembarskim izborima.

Nakon toga sledi navedeni događaj (27. novembra 1992. godine) kao i višemesečni napad državnih inspeksijskih organa na kompaniju Tomislava Đorđevića.

Maltretiranje od strane „Belih orlova“ Dragoslava Bokana ima isključivo političku pozadinu, a nikako privrednu – Tomislav Đorđević nikada nije bio u sporu sa preduzećem Siber Hegner.

Navod

Policija je prekinula ovu seansu, a Đorđević je pobjegao u London.

Istina

Tomislav Đorđević je, iako mu je bilo zaprećeno smrću, ovaj događaj prijavio novosadskoj policiji i zajedno sa inspektorima novosadskog SUP-a tokom decembra 1992. godine po raznim mestima tražio napadače, provodeći noći obilazeći moguća sastajališta kriminalnih grupa.

Zahvaljujući upornosti novosadske policije počinioци su privedeni pravdi 1996. godine i osuđeni kao „saradnici“ (prvo na 22,5 godine a zatim na minimalne kazne).

Od 1992. do 2000. godine Tomislav Đorđević je u Bačkom Jarku izgradio pogone za proizvodnju abraziva (šmirgle), plastične ambalaže, kućne hemije, deterdženata, kozmetike, i radio na razvoju i širenju banke. Uvek kada je trebalo bio je sa svojim saradnicima i zaposlenima (više stotina njih).

Navod

Kada se situacija sredinom devedesetih godina malo smirila, Đorđević se vraća biznisu i uspeva mu da otvori malu Yuco banku, koja će uskoro prerasti u Meridian banku. Mnogi smatraju da mu je tada i Karić dosta pomogao sa svojim depozitima i pozajmicama...

Istina

Yuco (Meridian) banka je osnovana 1992. godine i počela je sa radom u prvom tromesečju 1993. godine. Yuco (Meridian) banka nikada nije držala depozite bilo koje kompanije iz Karić grupacije kao ni depozite bilo koje osobe iz šire ili uže porodice Karić. Tomislav Đorđević nikada nije poslovaо niti se privatno družio ni lično upoznaо bilo koju osobu iz porodice Karić.

Navod

Prema izvorima beogradskog „Blica“ (7. avgusta), spomenuti Miša Omega navodno je bio poslovna veza između Darka Šarića i Sretena Jocića, a da li je i Đorđeviću zapalo da nešto opere od prljavog kapitala, to zasad ne znamo.

Istina

Tomislav Đorđević, kao i kompanije u kojima ima vlasništvo, su sve svoje finansijske transakcije obavljale transparentno preko poslovnih banaka. U dvadesetdve godine dugoj poslovnoj istoriji, ne postoji niti jedan prekršaj koji je neki državni organ sankcionisao u bilo kojoj kompaniji Tomislava Đorđevića ili u vezi sa njim lično.

Navod

Tomislav Đorđević, je inače, u Bačkom Jarku doista razvio matično preduzeće „DTD Ribarsko gazdinstvo“ koje se bacilo na proizvodnju ribljeg brašna...

Istina

Tačan naziv preduzeća u Bačkom Jarku je DTD Ribarstvo.

Ovo preduzeće proizvodi ca 2.000t ribe (šaran) na ribnjacima širom Vojvodine. Izgradilo je i pustilo u rad: dva silosa (10.000t u Bačkom Jarku i 15.000t u Banatskom Arandelovu), najsavremeniju fabriku na Balkanu za proizvodnju riblje hrane (10.000t), jedinu klanicu za ribu u Srbiji sa najsavremenijim pogonom za preradu ribe (5.000t) (po svim ekološkim i standardima za sigurnost hrane) kao i mnogo drugog.

DTD Ribarstvo zapošljava više stotina radnika, redovno isplaćuje plate, plaća poreze i doprinose i stalno pomaže lokalnu samoupravu i druge neprofitne delatnosti širom Srbije.

Navod

...a drugoj kćerki je osnovao privatni zavod za sudsko veštačenje.

Istina

Zavod za sudska veštačenja Novi Sad je osnovan još sedamdesetih godina prošlog veka. Privatizovan je na javnoj aukciji 18. oktobra 2007. godine.

Navod

Kako se i zašto se Đorđević kasnije toliko vešto i odvažno „prilagodio balkanskim pravilima“, u krajnjoj meri nije ni bitno. Bitno je da se utvrdi da li se doista „prilagodio“?

Istina

Tomislav Đorđević se nije „prilagodio balkanskim pravilima“ već je u svom radu poštovao i sprovodio osnovne postulate tržišne ekonomije, u skladu sa nacionalnim interesom, i razvijao proizvodne delatnosti u koje je potrebno uložiti veliki napor, vreme, ljudske resurse i angažovati ogromna materijalna sredstva kako bi se dostigao željeni cilj: imati proizvode iz Srbije po evropskim standardima.

Sve što je navedeno, lako se moglo i može proveriti, telefonom ili ličnim kontaktom sa učesnicima ili svedocima rada i delovanja Tomislava Đorđevića u proteklih 25 godina.

Videnje navedenih događaja od strane porodice i prijatelja Tomislava Đorđevića mogu se naći na sajtu www.tomislavdjordjevic.com.

O navodnom kriminalu „Tomislava Đorđevića i grupe“ pisalo je ili objavilo „informacije“ više desetina novinara iz više desetina medija. Kako je moguće da niti jedan od njih nije ni pokušao da čuje drugu stranu? Kakvo je to novinarstvo i ko se tu „balkanizovao“?

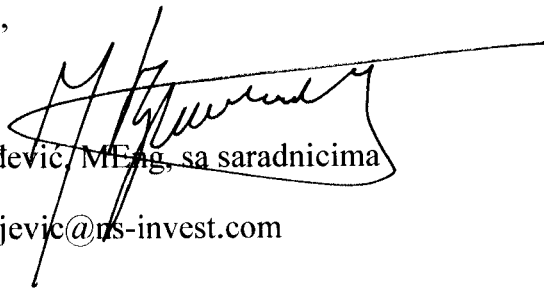
Očigledno je da su „Tranzicione višegodišnje čarolije“ uticale i na Vreme, kao i na naše novinarske doajene, tako da su zaboravili na pravilo „da treba čuti i drugu stranu“ pre nego što javnosti prezentiraju „svoju“ novinarsku istinu.

Tekst sam pisao u trećem licu, jer posledice svega što se dogodilo, nosiće mnogi, ali na mojim leđima, leđima Tomislava Đorđevića, leži odgovornost za pogrešne poslovne i ljudske procene, izgublenu veru članova moje porodice, mojih saradnika, mojih prijatelja, zaposlenih i mnogih drugih koji su mene i nas podržali, u civilno, na zakonima i moralu zasnovano demokratsko društvo. Istovremeno smo shvatili da u Srbiji svako može postati žrtva, bez suda i suđenja, za ono što nije učinio.

Zbog svega gore navedenog, a u skladu sa odredbama Zakona o informisanju, ali i osnovnim principima novinarske profesije da treba izneti istinu (ili makar stavove obe strane), zahtevam da u jednom od dva naredna broja „Vremena“ na isti način objavite i argumente onih koji su bez ikakvih dokaza bili u višemesečnom pritvoru. Nadam se da ćete nam izaći u susret u skladu sa Zakonom i pravilima novinarske profesije. U suprotnom, bićemo prinuđeni da razmotrimo sve pravne mere, kako bi puna istina o ovom slučaju bila dostupna javnosti Srbije.

Nadamo se da ćete postupiti u skladu sa Zakonom i pravilima profesije kao i da ćete omogućiti da se čuje stav „druge strane“ jer istina nema i ne sme da ima alternative u demokratskom društvu, za koje se i Vi i mi zalažemo.

S poštovanjem,

Tomislav Đorđević, MEng, sa saradnicima

tomislav.djordjevic@rs-invest.com